

Praktické inšpirácie na podporu bezpečného priestoru a stimuláciu vnútornej motivácie

Pocit bezpečia pre žiaka, že môže premýšľať, skúšať, pomýliť sa a nestráti pri tom hodnotu v očiach učiteľa ani triedy.

Vytváranie bezpečia často začína v reakcii učiteľa. Stačí malá zmena vo vete.

Príklady:

Namiesto: „To máš zle.“

Podporujúcejšie: „Pozrime sa, kde sa riešenie začalo uberať iným smerom.“

Namiesto: „Zase si nedával pozor.“

Podporujúcejšie: „Čo by ti teraz pomohlo znovu sa zapojiť?“

Namiesto: „Toto by ste už mali vedieť.“

Podporujúcejšie: „Tu sa ešte na chvíľu zastavíme a ujasníme si to.
Čo potrebujete vedieť, aby sme sa už k tomu nemuseli vrátiť?“

Namiesto: „Kto to ešte stále nechápe?“

Podporujúcejšie: „Kde sa potrebujeme ešte na chvíľu zastaviť?“

Namiesto: „Prečo si to neurobil?“

Podporujúcejšie: „Čo ti bránilo začať alebo pokračovať?“

Namiesto: „Toto je úplne mimo.“

Podporujúcejšie: „Kvôli čomu to máš takto? Povedz, ako nad tým premýšľaš?“

Namiesto: „No, konečne.“

Podporujúcejšie: „Vidím, že si sa k tomu postupne dopracoval/a.“

Namiesto: „To už sme predsa robili.“

Podporujúcejšie: „Vráťme sa k tomu, čo už poznáme, a skúsme nájsť ďalší krok.“

Namiesto: „Ty sa vôbec nesnažíš.“

Podporujúcejšie: „Mám pocit, že sa ti teraz ťažšie zapája. Čo by ti pomohlo?“

Namiesto: „Kto vie správnu odpoveď?“

Podporujúcejšie: „Aké možnosti vám napadajú?“ „Čo si o tejto téme myslíte?“

Bezpečný priestor nevzniká iba tým, že nikto nikoho nekritizuje.

Vzniká aj tým, že druhá strana cíti záujem, pozornosť a ochotu porozumieť.

Žiak sa aktívnejšie zapája vtedy, keď nezažíva len otázku učiteľa, ale aj odozvu, ktorá mu pomáha pokračovať v premýšľaní.